

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Variæ gratiæ in bonum aliorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

Duodecim
sunt Hora
diei.

In senius
refere: ita
legi in qui-
busdam li-
bris.

Gratia gra-
tus data ad
utilitatem
communē.
a 1. Cor. 12. 4
S. Thom. 1.
ibid. Lecti. 1.
Pro Ecclesia
tota.

b Matt. 7.
22.

Pro ipso re-
cipiente.

Novem ea-
rum genera

1.
Sapientia.
2.
Scientia.

vnus idemque sanctus diuersis temporibus hanc experiatu varietatem. & vno die sentit se repente illustratum, & ad magna Dei dona eleuatum: alio vero die videt se in ordinario suo cursu hærentem: cuius rei nulla potest-
lia causa reddi, quàm occulta Dei ordinatio, & proluxa eiusdem Domini li-
beralitas. Quare cum magno mysterio Sapiens interrogat, *quare lux lucem
superat, & Sol solem?* Nam sol seipsum excellit, & superat, dum lucem suam
aliter in diuersis diebus communicat: cuius causa est, quoniam sol iustitie
facit, quod illi placet, per occultam suam prouidentiam, vt omnes intelli-
gant se ab ea dependere.

§. 1. *Varia gratia in bonum aliorum.*

VT autem diuitia appareant, quas Deus in sapientiæ suæ infinitæ ac pro-
uidentia thesauris reconditas habet, indicabimus breuiter harum gra-
tiarum supernaturalium varietatem, ad duos ordines eas reducentes. Qual-
dam quæ præcipuè in vtilitatem nostram conceduntur; alias in aliorum cõ-
modum quas Theologi *gratis datas* appellant, suntque supernaturales qua-
dam facultates à Spiritu sancto ad opera aliqua valde gloriosa & excellentia
concessæ, quarum finem explicuit Apostolus cum dixit, *a vnicuique autem
datur manifestatio Spiritus ad vtilitatem.* hoc innuens, quod manus harum
gratiarum sit ostendere & manifestare virtutem & sanctitatem Spiritus san-
cti, non solum quam in se ipso habet, sed quam ijs imprimat, in quibus ha-
bitat. Aliquando enim manifestant veram Fidem & sanctitatem Sponsæ suæ
ECCLESIAE: & in eum finem concedi solent non iustis modò, sed etiam pec-
catoribus. Quales illi fuerunt, de quibus dixit Saluator, quod in nouissimo
iudicij die dicturi sint: *b Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetauimus,
& in nomine tuo Dæmonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus?*
Quibus nihilominus ipse respondebit: *quia nunquam noui vos: discedite a me,
qui operamini iniquitatem,* ista enim vestra opera in aliorum vtilitatem cessa-
runt: vos autem nihil de vestra vtilitate egistis. Aliàs eisdem gratijs manife-
statur illius sanctitas, cui conceduntur. In quem finem non dantur, nisi viris
præcellentis virtutis. In vtroque tamen casu dantur *ad vtilitatem*, communè
scilicet fidelium, vt confirmentur in fide & virtute: capiantque fructum ex
bonis eorum exemplis, in quibus cum tot gratijs sanctitas splendet. Quas
gratias Apostolus ad nouem quasi magis præcipuas reuocat, quarum tres
spectant ad veritates & virtutes Christianæ religionis persuadendas.

PRIMA est sermo SAPIENTIAE ad res altissimas & occultissi-
mas diuinorum mysteriorum docendas & explicandas. Deinde sermo
& gratia SCIENTIAE ad magnalia Dei persuadenda, quæ ex creatu-

risp-

ris ipsis deducuntur tanquam operibus manuum ipsius. Tertia est gratia FIDELI ad articulos & veritates ordinarias persuadendas, quæ omnibus vniuersimproponuntur. Hæ itaque tres gratiæ intellectum illustrant eas recipientis, tantis cælestibus splendoribus, vt is possit, quod in se sentit & assequitur, alijs ita proponere, vt & illi intelligant; &, quomodo eis conuenit, etiam sentiant. Sed quoniam huiusmodi res aded sunt excelsæ & à nostris sensibus & ratiocinationibus euenatæ, vt non possint sufficienter rationibus humanis confirmari, addit Spiritus sanctus ad eas confirmandas quatuor alias gratias, quæ instar sigilli regii, ipsius diuinitatis sint à qua procedunt; & tanquam certissima testimonia, quod Spiritus sanctus auctor sit veritatis & sanctitatis illius; quam illæ confirmant. Gratia SANITATVM fidem confirmat, dum agrotos modo quodam prodigioso restituit sanitati; & beneficium hac ratione illis confert. Operatio VIRTVTVM siue miraculorum eandem confirmat, dum ea prodigia efficit, quæ mundum faciunt obstupescere. Gratia PROPHETIÆ: quia aperit & certissimè reuelat futura: quamuis à libero arbitrio dependeat. hoc enim; vt Isaias dixit, Dei proprium est: *annunciare, inquit, quæ ventura sunt in futurum, & sciemus quia Deus est.* Gratia DISCRETIONIS spirituum aperit arcana, quæ in hominis corde geruntur: quod æquè proprium est Dei atque nosse futura. Quæ quatuor gratiæ etiam habent hunc vsum, vt aliquas fidelium necessitates reficiant: quando in terra alia remedia defunt; quia per eas manifestat Deus Omnipotentiam suam, defectum supplens naturæ. Denique addit Spiritus sanctus duas alias gratias, ad obices remouendos manifestationis & persuasivonis harum veritatum & virtutum.

QVORVM VNUS erat ignoratio diuersarum linguarum, qui remouetur per donum LINGVARVM: vt ab omnibus intelligi possit, qui loquitur. Alter erat obscuritas sacrarum Scripturarum: qui remouetur dono INTERPRETATIONIS sermonum & declarationis rerum obscurarum, quas Deus reuelat hominibus, vel in somniis, vel mille alijs viis.

Ex his infert S. Apostolus diuisionem, quam facit Spiritus sanctus ministeriorum Ecclesiæ. quosdam enim, ait, posuit Deus in Ecclesia, d *primum* APOSTOLOS, *secundo* PROPHETAS, *tertio* DOCTORES, *deinde* VIRTUTES, *exinde* gratias CURATIONVM, & alias de quibus diximus. & concludit: *diuidens singulis prout vult*, ita vt nec omnes det singulis, nec ordinariè omnes vni, sed has illis, illas alijs tribuit; non ob illorū merita, sed ob suā solā voluntatem. Ex qua prouenit, vt eas alicui sancto tribuat, alijs non tribuat, & interdum dat illas minus perfectis, præueniens suos electos (vt paulò post dicemus) cum tanta humilitate, & Spiritus S. plenitudine, vt possint eis in proximorum vtilitatem vti, absq; proprio eorum damno: quemadmodum

3.
Fides.

4.
Sanitas.

5.
Miracula.

6.
Prophecia.
c. Isaiæ. 42.
23.

7.
Discretio.

8.
Lingua.

9.
Interpretatio.

d. 1. Cor. 12.
28.

c. *Act.* 6. 58.

Sanctus Lucas præmittit Sanctum Stephanum fuisse, e *Spiritu sancto plenum*, & fide, & gratia: & statim subiungit: *faciebat signa magna in populo.*

§. 2. *Charitas, & varia eius opera.*

NE VERÒ quisquam animum abijciat, si huiusmodi gratijs gratis datis le videat destitutum, referemus eas, quæ in nostram cedunt utilitatem, quas Apostolus appellat *OPERATIONES*. suntque multo excellentiores, quemadmodum ipse Apostolus declarat, dicens postquam alias retulerat: *amulamini charismata meliora, & adhuc excellentiorem viam vobis demonstro.* **CHARITATEM** scilicet & opera, quæ ab ea promanant. Et vt hoc confirmet ponit admirabiles proprietates, quibus illas superat.

PRIMA est, quod sit tanquam *anima*, vita, & perfectio reliquarum gratiarum, sine qua nihil valent ad meritum vitæ æternæ. **b** *Si linguus*, inquit, *hominum loquar & angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut æsonans: aut cymbalum tinniens.* cuius sonus non est viua vox, sed quasi mortua, quæ licet alios excitet, impellatque ad faciendum, quod sonus indicat: ipsa verò non mouetur loco: ita vox mea & prædicatio mea non erit mihi operatio vitæ, aut meritum vllum. Et quamuis peccatores excitem, & ad penitentiam permoueam, iustosque animem, & ad sancta opera impellam: at ego vacuus maneo vita spirituali, nullumque in ea progressum facio. *Et si habuerio Prophetiam; vt futura prædicam, & nouerim mysteria omnia, & omniem scientiam, & si habuerio omnem fidem, ita vt montes transferam, charitatem autem non habuerio, nihil sum: & omnia hæc mihi reputo tanquam nihil.* siquidem cum illis omnibus sine hac, in peccato maneo: peccatum autem est nihil, imò minus quam nihil.

ET, quamuis hæc dona in se sint aliquid, si tamen cum eo, quod charitas dat conferatur, sunt tanquam nihil; & sine ea tanquam corpus sine anima & ficus cum folijs, sine fructibus. Loquuntur quidem illi, & garrunt; sed nihil eorum faciunt, quæ dicunt. non transferunt montem cordis terreni, nec illud de malo in bonum mutant: nec ex terra eleuabunt in cælum, quod torum sola **CHARITAS** præstat: per quam homo desinit esse nihil, & ex filio tenebrarum efficitur filius lucis; & ex reo & ad infernum damnato, hæres Paradisi. Charitas sola (ait Sanctus Augustinus) discernit filios Dei à filijs Dæmonis: & S. Gregorius; vera virtus consistit in amore, non in miraculis. Nam noster Saluator non dixit: *c in hoc cognoscent quod filii mei discipuli*, si magna prodigia feceritis; *sed si dilexeritis ad inuicem.*

SED pergit vltèrius Apostolus, charitatem extollere: *si distribuerio, in-*

quit,

a *1. Cor.* 12.

31.

S. *Thm.* ibi.

1.

b *1. Cor.* 13. 1

Charitas anima gratiarum.

Tract. 5. in

Eph. 5. 10-
annis.Lib. 20. Moral.
c. 9.

c. 10. 13. 3.